

עמ"ת 10117/11/14 - אנאגה טגנייה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 10117-11-14 טגנייה(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט כרמי מוסק
העורר	אנאגה טגנייה (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים, בתיק מ"ת 5913-07-14, מיום 19.10.14 (כב' השופטת ג'ויה שפירא), לפיה הורה בית המשפט על דחיית בקשת העורר לעיון חוזר בעניין מעצרו עד תום ההליכים, וכתוצאה מכך הוחלט כי העורר ייוותר במעצר עד לתום ההליכים.
2. עיון בהליכים שהתקיימו בבית משפט השלום מלמד, כי ביום 3.7.14 הוגש כנגד העורר כתב אישום המייחס לו שתי עבירות איומים כנגד בת זוגו. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים.
3. ביום 6.7.14 התקיים דיון בבקשה למעצר העורר. ביום 8.7.14 קבע בית המשפט כי מחומר הראיות עולה קיומן ראיות לכאורה למיחוס לעורר בכתב האישום. הצדדים טענו בפני בית המשפט בשאלת קיומה של חלופת מעצר, ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר.
4. ביום 3.8.14 הוגש לבית המשפט תסקיר מעצר, ובעקבות דיון שהתקיים קבע בית המשפט כי לאור אופי העבירות לא ניתן לשקול שחרורו של העורר הואיל וקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצדו של העורר.
5. יוער, כי בתסקיר שירות המבחן שנערך ביום 29.7.14 נאמר שהעורר צורך בתקופה האחרונה אלכוהול באופן מוגבר. העורר הכחיש בפני שירות המבחן את העובדה שהוא זקוק לטיפול, ועל כן סבר שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות אלימות.

6. ביום 21.9.14 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר, לאחר שהציג חלופת מעצר חדשה אצל גיטתו המתגוררת בעיר אשדוד. בעקבות כך נערך תסקיר מעצר נוסף. המפקחים שהוצעו היו דודתו של העורר כמפקחת עיקרית, הואיל והיא שוהה רוב היום בביתה, בנו של העורר, שעובד בין השעות 05:00 עד השעה 16:00, קרוב משפחה של העורר שהיא מוכן לפקח במשך מספר שעות ביום, וכמו כן הוצעה גיטתו של העורר שאצלה אמור היה העורר לשהות, אשר לא התייצבה בפני שירות המבחן מאחר שחלתה ביום בו הוזמנה לשירות המבחן, אולם התייצבה לדיון בבית המשפט ביום 19.10.14 שם נחקרה על ידי בית המשפט.

7. בתסקיר הנוסף שהוכן על ידי שירות המבחן ביום 5.10.14, זאת לאחר ששירות המבחן בחן את המפקחים, הגיע שירות המבחן למסקנה שלא ניתן לאשר את החלופה המוצעת, זאת עקב זהות המפקחים והעובדה שהם מתייחסים אל העורר באופן סלחני ואינם מודעים לבעייתיות במצבו ובהרגלי השתייה שלו. באשר לעורר עצמו קבע שירות המבחן, כי הוא חסר בשלות טיפולית.

8. ביום 19.10.14 התקיים דיון בבית המשפט בבקשת העורר לעיין מחדש בהחלטה לעצרו עד לתום ההליכים. בית המשפט קבע, כי לאור הסיכון הגבוה הנשקף מהעורר, יש צורך בחלופה הדוקה יותר, זאת לאור המלצת שירות המבחן לעניין צריכת האלכוהול המוגברת מצד העורר.

9. העורר טוען לפניי, כי מדובר בחלופת מעצר הולמת, הנמצאת בעיר אשדוד, רחוקה ממקום מגורי המתלוננת בבית שמש. העורר סבור, כי חרף המלצת שירות המבחן יכול היה בית המשפט לסטות מהמלצה זו, שכן בית המשפט חייב לבחון בעצמו האם מדובר בחלופה ראויה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר כלפי המתלוננת במידה ניכרת.

10. העורר סבור, כי תסקיר שירות המבחן הוא שלילי משום ששירות המבחן בחר להתייחס לדרכי הטיפול בעורר במקום לבחון את שאלת המסוכנות ושאלת המעצר בלבד.

11. בא כוח העורר הוסיף והדגיש, כי העורר עצור מזה חמישה חודשים. המדובר בתקופה ממושכת, כאשר מועד שמיעת הראיות נקבע לחודש דצמבר. משמעות הדברים היא, כי עד למועד זה יהיה העורר נתון כבר שבעה חודשים במעצר, ולמעשה מרצה עונש של מאסר של ממש, שכן מדובר בשתי עבירות איומים וסביר להניח כי גם אם העורר יורשע, הוא צפוי לעונש זהה אותו הוא מרצה במסגרת מעצרו.

12. עוד טוען העורר, כי בית המשפט התעלם מהעובדה שמדובר באדם מבוגר, בן 65 שנים, ועצם העובדה שהוא שוהה תקופה ארוכה במעצר, מהווה כשלעצמה שיקול כי מסוכנותו פחתה מאוד, ועל כן יש להורות על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת, שיש בה כדי להבטיח שהעורר לא יפגע במתלוננת.

13. בא כוח העורר טוען עוד, כי שירות המבחן ייחס משקל רב מדי לכך שהמפקחים המוצעים היו סלחניים כלפי העורר, במקום לבחון האם מדובר בחלופת מעצר ראויה והאם מדובר במפקחים היכולים לבצע את תפקידם כראוי, כך

שהעורר לא יוכל להפר את תנאי השחרור ולפגוע במתלוננת.

14. המשיבה מתנגדת לשחרור העורר לחלופת מעצר וטוענת, כי אין מדובר בחלופה ראויה, לא ניתן היה ליתן אמון במפקחים לצורך פיקוח, ועל כן דחה בית המשפט את החלופה המוצעת. לדעת המשיבה, אין מקום לכך שבית משפט זה יתערב בהחלטת בית משפט השלום. המשיבה מפנה לאמור בתסקיר המעצר וטוענת, כי עולה ממנו מסוכנות גבוהה של העורר, בפרט כלפי המתלוננת, זאת לאור העובדה שהעורר נוהג לשתות אלכוהול כדרך שגרה והאיומים המיוחסים לו בוצעו לאחר ששתה אלכוהול. עוד מפנה המשיבה לכך, שבפעמים שבהן השמיע העורר את אימויו היה ברשותו חפץ חד, כאשר במקרה הראשון הייתה בידו סכין, ואילו בפעם השנייה היה בידו ברזל כאשר איים להכות את המתלוננת באמצעותו. בתשובה לכך הפנה בא כוח העורר לכך, לעובדה שבכתב האישום לא יוחסו לעורר עבירות האיומים כאשר הוא היה תחת השפעת אלכוהול. עוד טען, כי אין בידי העורר להציע חלופה אחרת.

15. יודגש, כי בית משפט השלום לא סבר שאין כלל אפשרות לשחרר את העורר לחלופה, אלא סבר כי נשקף מהעורר סיכון גבוה, שיש לנטרלו באמצעות חלופה הדוקה ביותר, לרבות דמויות סמכותיות שיש בהן כדי להבין את מידת המסוכנות הנשקפת ואת משמעות הפיקוח. בית המשפט היה ער לעובדה שמועד שמיעת הראיות נקבע ליום 4.12.14, אולם סבר שחרף עובדה זו לא ניתן לקבל את חלופת המעצר שהוצעה.

16. לאחר שבחנתי את הדברים, מקובל עלי כי תנאי השחרור צריכים להיות כאלה שיבטיחו עד כמה שניתן מצב בו העורר לא יפגע במתלוננת. כידוע, לעולם חלופת מעצר אינה יכולה להבטיח עניין זה לחלוטין, ועל כן על בית המשפט לבחון את תנאי החלופה על רקע הנתונים המובאים בפניו, ולעתים גם כאלה הנוגעים לעורר עצמו, או נתונים המשתנים מעת לעת במהלך שהיית העורר במעצר עד תום ההליכים.

17. לטעמי, העורר הציע חלופת מעצר מגובשת, דהיינו חלופה לפיה ישהה בעיר אחרת, המרוחקת מרחק ניכר ממקום מגורי המתלוננת.

18. לפיכך, ניתן להפיג את החשש שהעורר יפגע במתלוננת על ידי תנאים הולמים, כגון: הפקדה כספית משמעותית, יחסית, וכן איזוק אלקטרוני, שיהא בהם כדי לאזן את החששות שהביע בית משפט קמא מיכולת הערבים לפקח על העורר במידה מספקת, עקב גישתם הסלחנית כלפיו.

19. עוד אוסיף ואדגיש, כי העורר שוהה במעצר מזה כחמישה חודשים, ובוודאי שיש בכך כדי למתן במידה לא מבוטלת את רמת הסיכון שיש לייחס לו.

20. לאור כל האמור, אני מורה כי העורר ישוחרר לחלופת המעצר בבית גיסתו, הגב' אסצ'נק מגניסטו באשדוד. העורר ישהה בביתה במעצר בית מלא. העורר ימסור כתובת מדויקת ומספר טלפון. כמו כן, העורר יהא נתון באיזוק אלקטרוני ויפקיד סכום של 6,000 ₪. העורר יחתום על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪. העורר יהיה נתון כל העת בפיקוח של אחד המפקחים כלהלן: דודתו, גב' טרונק אנייא, או בנו מר צדאו טגנייה, או קרוב המשפחה אסף נגש, או

גיסתו הגברת אסצ'נק מגניסטו. כל אחד מהערבים הנ"ל יחתום על ערבות בסך 20,000 ₪.

21. תנאי השחרור יכולים להיעשות בפני קצין משטרה או שב"ס.

22. במידה שהעורר לא יעמוד בתנאי השחרור יובא בפני שופט עד ליום 12.11.14 בשעה 13:00.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, בנוכחות העורר ובא כוחו, וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט